

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

à matre & amicis suis plangitur. Artic. LXVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Ioan. 19.
Ioan. 9.

*Et Nicodemus, qui venerat ad Iesum nocte prima, ferens mixturam myrrhae & aloes, quasi libras centum. Iste Nicodemus sicut & Ioseph occulcus erat Dominus Iesu ante passionem discipulus, nec audebat se propter metum Iudeorum, manifestare, ne extra synagogam expelleretur. Verum, qui non audebat confiteri viuente, nunc non solum confitetur, sed obsequium etiam praestabat defuncto. Est quidem haec laudabilis viri confessio, & omnibus modis commendanda, sed adhuc magnum quid ipsi defuisse videtur. Quid est hoc? Vera de Christi resurrectione fides. Nam attulit secum myrrham & aloes: quasi corpus eius muniri indigeret a putredine, cum tamen de eo scriptum sit: Non dabo sanctum tuum videre corruptionem. Hoc unguento Iudeis mos erat corpora defunctorum sepelire, quia hanc habet virtutem, ut vermes a corporibus arceat, ne ea corrumpi sua amaritudine sinat. Hinc est, quod putabat Christi corpus hac vntione custodiri oportere, ne in cineres redigeretur. Accurrunt ergo corpus Iesu, scilicet de cruce. Ante omnia tamen adorantes Christum, maximamque illi exhibentes reuerentiam ac venerationem, vt vero Deo. Deinde Mariam vt veram Dei matrem alloquuntur, & ex ordine causam sui aduentus exponunt. Tunc illa cognita quod ad deponendum dilectum Filium suum venissent, quasi ex graui somno euigilans, reuixit spiritus eius, & blandè ac dulciter alloquuta est eos, benedictionem eis dans, & quocumque poterat auxilium, & concilium impendebat eis, donec Christo de cruce deposito, in suum eum gremium reciperat, & pro voto suo omnia ipsius sanguine rubricata vulnera oscularetur Magdalena autem secus pedes Domini sui sedebat, vbi quondam gratiam inuenerat, plorans, ac alta ducens suspiria. Sequitur: *Et ligauerunt illud in linteis cum aromatibus, sicut est mos Iudeis sepelire, ne scilicet (vt dixi) putresceret.* Hoc in loco magno nobis studio agendum est, ne immundi coram oculis Domini appareamus, nec conscientia immunda Christum gloriae recipiamus, nec vacui, hoc est, verarum virtutum expertes a Christo inueniamur, admoniti huius deuotissimi viri Nicodemi exemplo, qui in mundissima syndone, Christi corpus inuoluit, condicens illud cum aromatibus myrrhae & aloes. Vnde si dignè voluerimus Christum recipere, necessarium nobis fuerit praeter omnibus cordis puritatem studere. Felix namque talis est anima, quae se incorruptam ac puram Domino Deo suo seruat.*

Psalm. 75.
Aclor. 2.

Ioan. 19.

Mariae virginis etiam corpus Christi acuocto quoniam. Genes. 4.

Lucas 7.
Mariae Magdalene erga Christum corpus pietas.

Syndone munda Christus quoniam myrrice inuoluitur.

IESVS A MATRE ET AMICIS suis plangitur. LXVIII.

HIC modò considera, quam flebile fuerit videre Christum gloriae de cruce deponi, clauos durissimos ex sacris manibus & pedibus extrahi, syndone more mortalium sacrum corpus suum inuolui. Deinde meditare, quam flebilis mox sit exortus piissimae matris, piarum mulierum, caeterorumque Domini Iesu amicorum ibi praesentium, planctus, intuentium Christi corpus adeo factum indecorum, adeo vulneribus sauciaturum, adeo luidum & cruore oblitum, vt hominis nullam habet speciem. Quem planctum Propheta longè ante intuens, ait: *In illa die erit plangit magnus in Ierosolym.* Quis quæso non plangeret, quis a lachrymis se contineret, tam tristem lugubre contuens spectaculum? Pia namque mater suum natum in gremio tenens

Zachar. 12.

genens consolari super morte eius non poterat, ramque vbertim lachrymas fundebat, vt ipsa quoque sacrata vulnera Filij tui perfundere & rigare videretur. Et credo si coram eam intuitus esses, putasses haud dubie, quod eius caro cum spiritu in lachrymas resoluta fuisset. Et quod magis mirandum, lapis quoque in quo corpus eius positum erat, lachrymis madebat, & in perpetuam rei memoriam, adhuc lachrymae in eo apparere dicuntur, qui lapis in ingressu sancti sepulchri esse memoratur. Et quamuis nulla lingua, lamentationes, planctus, & fletus, quos beatissima Dei genitrix virgo Maria super corpus Filij sui fecerit enarrare sufficiat: hoc tamen certo certius tenendum, nihil eam quicquam inhonestum, indecorum, aut rationabili admisisse, quia dolor eius non ad rationem superiorē pertingebat. Magdalena vero pedes Domini quos alia vice lachrymis cōpunctionis rigauerat, tunc multo amplius vndis lachrymarum compassionis largiter lauit. Aspiciebat ipsa pedes sic vulneratos ac perforatos, deficcatos & sanguinolentos, & flebat amarissimè, ita vt penè prae dolore deficere videretur. Similiter & ceteri, qui ibi aderant vehementer flebant. Sed quid mirum si homines fleuerint, quando nec illi caelestes spiritus suas poterant continere lachrymas. Ait namq; Augustinus: O quis Angelorum, vel Archangelorum, ibi non fuisse? Ibi contra naturam auctor naturae immortalis Deus, mortuus homo iacebat. Videbant Christi corpus sic malè tractatum ab impijs, sic laceratum iacere: Mariam totam cruentatam sic amarissimè flere, & nullo modo suas poterat lachrymas refranare. Sicut enim possibile fuit per assumptum hominem mori, sic possibile fuit Angelos bonos in morte Domini sui dolere. Plange ergo & tu quisquis es, qui Christi vestigia sequi desideras, & clama cum S. Bernardo: O bone Iesu, quam dulciter cum hominibus conuersatus es, quam magna & abundantissima eis largitus es: quam dura & aspera pro eis passus es, dura verba, duriora verbera, durissima crucis tormenta. Et penitus si in Saluatorem tuum intendere volueris, nullum in toto membrum inuenies, quod non singularem quandam dolorem & afflictionem senserit. Vide quid in quolibet sensu, quid in qualibet parte corporis sustinuerit. In capite spinas, in auribus opprobria, in oculis fletum, in ore fel & acetum, in facie alaphas & spura, in collo colaphos, in naribus fetorem, in manibus & pedibus clauos durissimos, in dorso flagella, in pectore lanceam, iam ad te redi, & cogita quam vicissitudinem amoris dilecto Domino Deo tuo rependas, qui tanta passus est pro te. Et certe si nequeas sanguinem amore ipsius fundere, vel saltem vicia tua in te occide, prauis desiderijs resiste, & membra tua, ne eis abutaris, coarce, & sufficiet illi. Ex hisce paucis plura collige.

Mater Christi quae lachrymas fuderit ad ipsius corpus depositum de cruce.

Planctus B. Mariae qualis fuerit.

Luce 7.

Angelorum fletus ad exequias Christi. Augustin.

Bernardus.

Christus in quibus passus sit.

Compassio qualis Christo in nobis placeat.

Completorium secundum hic incipit, continens in se Articulos duos.

IESVS A VIRIS SANCTIS SEPE litur. *Articulus LXIX.*

Quum nox appropinquaret, nec planctus ille propter instans Sabbatum longius durare posset, & quia serotinum tempus erat, quo mulier-

VI